

[Rahbæk Møller]

som ét, der i høj grad bruger udenlandsk vurdering, men det er vist også det eneste af dem, der gør det. De andre burde lære noget af SNF.

En anden misforståelse, som jeg vil rette, er ministerens påstand om, at det bliver meget dyrt, fordi man skal honorere de mennesker, der skal lave vurderinger. Forskningsministeren burde bruge noget tid på at tale med fremtrædende danske forskere, for så ville han vide, at lige så snart de er synlige udadtil, får de med jævne mellemrum anmodninger om at deltage i den slags bedømmelser, og det får de aldrig nogen sinde en krone for. Det er klart, at det er noget andet, hvis man beder en gruppe forskere om at lave en større evaluering af noget – det honoreres – men den helt daglige vurdering af et projekt er efter international praksis uhonoreret, og der er ingen grund til, at vi bryder den internationale praksis.

I den forbindelse vil jeg gerne gentage mit spørgsmål: Vil ministeren prøve at foranstalte en sådan undersøgelse af, hvad man gør andre steder, og overveje, om ikke vores rådsprocedure kunne strammes op? Måske vil ministeren endda gå så vidt som til, ligesom nordmændene har gjort det, simpelt hen at bede om en international evaluering af hele rådssystemet og se, om det faktisk lever op til, hvad der er tilfældet andre steder.

Når det drejer sig om undervisningsministerens svar, er jeg af indlysende grunde noget mere tilfreds, for det fremgår klart, at der er en ansættelsesbekendtgørelse undervejs, og at den i betydeligt omfang lever op til det, vi foreslår. Således skal der normalt være udefra kommende medlemmer af bedømmelsesudvalget. Jeg forstod ikke på ministeren, at det skulle være et flertal, der kom fra andre institutioner, men det burde det nok være. At beskrivelsen ikke må være møntet på én person, er jeg fuldkommen enig i – det står også i vores forslag. Det samme gælder næste punkt, som ministeren læste op, idet det helt svarer til et af vores punkter.

Det, jeg synes var problemet, det var, at ministeren ikke rigtig kunne løfte sløret for, hvordan man slipper ud af de nuværende uheldige forhold omkring adjunkturet. Hvis ministeren kom lidt mere på forskningsinstitutionerne, ville han vide, at man rundt omkring sidder i en underlig situation, fordi man har ansat et ungt menneske som adjunkt. Vedkommende har opført sig fuldkommen fornuftigt i 3 år,

hvorefter der opslås et lektorat. Skal man så prøve at dreje det sådan, at vedkommende får det, hvis han eller hun er et pænt og ordentligt menneske, eller skal det være en fuldkommen åben procedure? Det er meget uklart i dag. Formelt er der åben procedure; reelt er det meget forskelligt fra sted til sted. Der burde være fuldstændig klarhed i den forbindelse, og det håber jeg da de vil tage stilling til, når ministeriet nu skal forhandle med AC om en stillingsbekendtgørelse.

Endelig sagde ministeren, at det var helt overflødigt, at Folketinget blandede sig i sådan noget, fordi vi har fået sådan en god regering. Dertil vil jeg sige, at en af de ting, jeg nok er mest utilfreds med ved den nye regering, er, at hele kommunikationen mellem Folketing og regering jo ophørte den 14. januar kl. 14.30. Og i den forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren, om han overhovedet vil diskutere den kommende bekendtgørelse, der naturligvis skal til høring på institutionerne, med Folketinget, eller om det er sådan, at den nye minister betragter det som regeringens prerogativ at regere alene uden overhovedet at tale med Folketingets partier.

Fru Sonja Mikkelsen føjede ikke så meget til det, som de to ministre sagde, bortset fra én ting, nemlig om kvinder. Deri er jeg meget enig. Jeg tror nemlig, at et af resultaterne af, at der sker for meget indavl, er, at de, der nu engang sidder der, reproducerer sig selv. Jeg tror ikke engang, det er bevidst, men jeg tror simpelt hen, at det, at der ikke ansættes kvinder, er et symptom på indavl, og den sammenhæng, som fru Sonja Mikkelsen drog frem, er jeg meget enig i.

Hr. John Vinther skal jeg takke for et meget positivt indlæg. Jeg havde ikke forventet det mere positivt, men jeg forstod, at vi var enige i intentionerne, og da det er klart, at Det Konservative Folkeparti vil se på detaljerne under udvalgsarbejdet, kan jeg kun takke.

Det samme gælder fru Hanne Severinsen, hvis tale jeg også var meget tilfreds med.

Begge ordførere spurgte, om dette her kostede penge. I den forbindelse vil jeg henvise til mit tidligere svar, nemlig at der ikke gives honorarer. Det er klart, at hvis der skal sendes flere papirer ud, kan det koste en ekstra kontonist, men det er i den størrelsesorden, og i betragtning af hvad der kan spares ved at reducere spildet, taler vi om millioner af kroner kontra tusinder af kroner, så det er klart et besparelsesforslag i den forstand.